

A legnagyobb hazugság

Egy királ kihirdette azt, hogy az országában, aki olyat mond, amit ő el nem hisz, vagyis hazudik, azt mondja, akkor aszongya, annak adja a leányát, mer' igen szíp leánya vót, olyan szíp leán vót, hogy a napra rá lehetett nízni, de a leányra nem. Én ugyan nem voltam ott, csak jelenleg, akit hallottam valahogy.... Hát jelentkeztek királfiak, hercegfiak, bárófiak, mindig lejjebb, egyszer annyira volt a királ, hogy mindent elhitt.

Hát osztán egy embernek volt három gyermeke. Nos, azt mondják az apjuknak, hogy:

– Apus, engedje meg má', had menjünk el őfölsígihő'!

– Ó fiaim – azt mondja –, aztat – azt mondja – nem lehet, a' őfölsíge tíkteköt be nem engedne.

De a királ szigorú parancsot kiadott, hogy bárki bármit mond, minden szabályosan meg leszen büntetve, ha nem lesz.

Hát vóltak, nos elkezdí az egyik. Azt mondja:

– Fölsíg, apámnak vót egy nagy darab földje.

Azt mondja:

– Meghiszem, fiam. – (Úgy mondom, ahogy van.)

Azt mondja:

– Hát – aszongya – apám azt mondja: „Menjetek, nos terítsítek el a trágyát a földön!” Hát a három gyermek elment, elterítettük a trágyát a földön. Hát – azt mondja – másnap kimegy az apjuk megnízni a földet: „Micsináltatok tík? A szomszidéra terítettítetek!” Hát – aszongya: „Rögtön intízkedjetek!” A három gyermek kiment, aztán megfogták a földnek a nígy sarkát hárman és átfördították az övékére.

Most ami következik, aszongya:

– Meghiszem fiam. – Már osztán: – No mi törtínt?

Azt mondja:

– Hát – aszongya –, apámnak vót egy igen-igen nagy erdeje. Fenyveserdő! Belejártok a sertísek abba legelni. Hát – azt mondja – fölsíg, ami most jön, nem merem megmondanyi.

– Fiaim, semmi bántódástok nem lesz, bármit mondotok, királi parancsom. – ...vagy mondják, hát ugyi királ nem tegezett senkit.

Hát aztán, hogy no a kettőből kifogyott [a szó], a harmadikat már a kisgyermek mondotta, [a] legutolsót. Szíp gyermek volt.

– Hát – aszongya –, fölsíg – azt mondja – apámnak volt a nagy erdőbe’..., kihajtottuk a sertéseket, igen sok sertése volt neki. Hanem fölsíg, ami most következik, nem merem megmondani.

– Fiam, egisz bátran, nyugodtan, tiszta lelkiismerettel – azt mondja –, itt semmi bántódás nem lesz, bármit mond. – aszongya.

– Fölsíg, nem merem megmondani, ami következik.

– Fiam, bátran! Királi szavam [adom], semmi nem történik.

Aszongya:

– Az ídesapám a sok sertishöz nem kapott kanászt, és fölséged öregapját fogadta meg kanásznak.

– Egy szavad se igaz fiam! – azt mondja. – Megkapta a leánykáját, anyi... – Azt mondja: – A többi szavad se igaz!

Megkapta a leánynak a kezit. Most is ílnek, ha meg nem haltak. Kilencvenkilenc féle volt a lé amibű’ csak ettek, hát még a többi húsleves, amit mink nem ettünk. Hát evvel osztán vígeztünk. Megkapta a királyleánt, most is ílnek, ha meg nem haltak, íljenek boldogul még kétszázezer esztendeig.